

fuldstændig ordnede ved Grundlovsforandringer, at man fra dette Standpunkt skulde forlade dette Lovforslag.

P. Hansen: Jeg kan efter min bedste Overbeviisning ikke tilraade Andet, end at Thinget forkaster, saavel det af Fleertallet udarbejdede Lovforslag, som det oprindelige ministerielle Lovforslag.

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at det oprindelige Forslag er bortvoteret, og som Følge deraf foreligger det ikke.

P. Hansen: Jeg skal altsaa kun ganske kort begrunde, hvorfor jeg raader Thinget til at forkaste dette foreløbige Lovforslag. I Almindelighed kan man vel sige, at de coloniale Anliggender ere saa fremmede for de Fleste af os, at man ikke kan have nogen meget begrundet Mening om, hvad der ved en saadan Leilighed skal gjøres. Den Discussion, som her er ført, synes mig egentlig ikke at kunne siges at have opklaret Sagen. Naar Thinget antager dette Forslag, saa antager det egentligt, hvad Udvalgets Fleertal formener at være det rigtige, og suspenderer sin egen Mening. Thinget gaaer paa en Maade iblinde, idet det støtter sig paa Udvalgets Fleertals Autoritet. Nu er det vel en vægtig Autoritet, naar man henseer til de Navne, som det bestaaer af, men imidlertid kunne dog ikke de Mænd, der bære disse Navne, antages for at være useilbarlige. Da der ikke er nogen Nødvendighed for nu at vedtage Sagen, saa synes jeg, at vi gjøre rigtigere i at vente, indtil vi erfare Rigsraadets Anskuelse om det foreliggende Spørgsmaal. Det Forslag, som her foreligger, afgjør ikke Sagen, thi det lader jo den endelige Afgjørelse beroe paa andre Autoriteter. Det er ikke engang et endeligt Forslag, men det er kun et Forligsvilkaar, som bliver fremlagt, saa vi afgjøre i Grunden ingen Ting ved at antage Forslaget. Dernæst finder jeg det ikke rimeligt, at Rigsraadet ved Sagens endelige Forhandling vil gaae ind paa den Anskuelse, som er opstillet i Lovforslaget. Skulde dette imidlertid tænkes, vilde man have en yderligere Grund til at forkaste det foreliggende

Lovudkast, da Kongeriget Danmark bliver den skadelidende Part i pecuniær Henseende, idet det uden videre kommer til at betale 16000 Rbd. og desuden har at betale de $\frac{2}{3}$ af den Underbalance, der ellers forøvrigt kan fremkomme. Jeg har sagt, at det ikke er rimeligt, at enten Statsraadet eller Rigsraadet vil gaae ind paa den foreslaaede Ordning af Sagen. Herimod synes den Ytring at stride, som findes saavel i Udvalgets Betænkning, og som ogsaa her er gjentaget flere Gange af Ordføreren, nemlig at der hersker en fuldkommen Enighed imellem Ministeriet og mellem Udvalgets Medlemmer om Udgangspunktet i Sagen og § 1 i Forslaget. Jeg kan aldeles ikke indrømme, at nogen saadan Enighed egentlig talt findes. Hvad Ministeriet angaaer, saa have vi kun to Ministres Mening, nemlig Finansministerens og Indvrigsministerens, og de holde dem bestandigt til den Tanke, som ligger i det oprindelige af Ministeriet fremlagte Lovudkast, at ingen Deling af den coloniale Administration og af det coloniale Budget fornuftigviis kan foretages. De sige ikke Andet, end at, naar en saadan Deling skal finde Sted, kan det formeentligen bedst skee paa den foreslaaede Maade. Min Enighed med Udvalgets andre Medlemmer gaaer heller ikke videre. Jeg har aldrig erklæret mig tilfreds med den Anskuelse, som ligger til Grund for Lovforslaget, men, da jeg hørte til den Minoritet i Udvalget, som fra raadte at gaae frem med Sagen, havde jeg ingen Anledning til at yttre mig over det af Majoriteten fremlagte Lovforslag. Sagen er den, at der, som den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Niemoth) allerede har gjort opmærksom paa, er fremkommet to ganske modsatte Grundanskuelser. Den ene er den, som Ministeriet har fremsat, at Colonierne udgjøre en Genhed i administrativ og finantstiel Henseende; den anden er den, som den ærede Formand for Udvalget forsvarede, at Colonierne blive at betragte som en Parcel af Danmark, og at deres Anliggender kunne deles i særlige og i fælles, som fremsat i Lovudkastets § 1. Men denne Mening kan jeg ikke tiltræde, thi den forklarer Intet, og den beviser Intet, den gaaer, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts